

מדאי-צטיריך קרא למישרא מילה בשבת [נדידשין מדכתיב יובים השmini ימול בשר ערלו] והיה יכול לומר "ובשmini", ורבנן מ"בום" דאפילו בשבת]. ומילה הוי מקלקל דחובל, משמע **הא חובל בעלה** חייב ואפילו מקלקל.

ומידאפר רחמנא הבURAה גבי בת כהן שזינתה שעונשה בשရיפה וילפין [ביבמות ו, ב] שאין שורפן אותה בשבת **שמע מינה**: **מבעיר בעלה** חייב ואפילו מקלקל.

והקשה הרשות מדוע לא יליף עצם המלאכות דחובל ומבעיר שנמננו באבות מלאכות ממש שהיו במשכן, ולא יתכן אלא במקלקל כדאמרין לעיל].

ורבי יהודה אמר לך: הותם במילה ובת כהן מתיקן הוא, וכדרב אשוי, דאמר רב אשוי: מה לי לתיקן מילה מה לי לתיקן כלוי דבמילה נמי מתיקן גברא הוא. וכן בת כהן מה לי לבשל פתילה מה לי לבשל פמנין שהמלאה שם אינה מבעיר אלא מבשל, שהיו מבשלים פתילה של עופרת עד שנמסה וננותנים לתיקן פיה, ובישול גמור הוא ואינו מקלקל אלא מתיקן וצירף את הפתילה, כבישול סמןין של צבע במשכן. אבל מקלקל גמור פטור בחובל ומבעיר.

לגביו הכלב. "מבעור" — **בציריך לאפרו ולכנ** הוא חייב, אבל במקלקל גמור פטור.

ומקשין לרבי אהבו: והאנן תנן במתניתין: **כל המקלקלין פטורין** משמע אפילו חובל ומבעיר وكשיא אכרייתא דרכי אהבו דקתי חוץ מוחבל ומבעיר?

ומתרcingן: **מתניתין**, רבי יהודה דסביר מלאה שאינה צריכה לגופה חייב עליה ומילא אין הכרח לומר דחובל ומבעיר שונים מכל המלאכות, שהרי גם בהם יתכן אופנים שלא יהא מקלקל, כדאמרין לעיל בצריך לכלבו וצריך לאפרו, שאעפ"י שלגביו המלאכה עצמה הוא מקלקל והוא מלאה שאינה צריכה לגופה מ"מ חייב עליה, אבל מקלקל גמור פטור גם בחובל ומבעיר.

ברייתא, רבי שמעון דסביר מלאה שאינה צריכה לגופה פטור עליה וא"כ לא יתכן שום חובל ומבעיר שלא יהא מקלקל, ואפילו מבעיר עצים לצורך בישול נחשב מקלקל דאף שהוא מתיקן אצל אחרים מ"מ הוא מלאה שאינה צריכה לגופה וע"כ דחובל ומבעיר חייב אפילו במקלקל.

ומבאرين: מי טעונה דברי שמעון? (1)

דרש"י נמצא דברי שמעון מחייב במקלקל בחבורה והבערה אפילו באופן שאין צריך לגופה. והרי מבואר בוגרא בכמה מקומות, דעתפ"י שרב שמעון מחייב מקלקל בחבורה, מכל מקום צריך שתהא החבורה מלאכה הצריכה לגופה.

ועל כן פירשו הם הסוגיא באופן אחר. שוו היהתה קבלה בידם שנחלקו רבי שמעון ורבי

1. רשי". ולדבריו נחalker רבי אהבו ורבי יוחנן במחולקת ובבי שמעון ורבי יהודה, דרכי אהבו סבר כרבי שמעון ורבי יוחנן כרבי יהודה.

והקשו תוד"ה חוץ, א"כ אמר רבי יוחנן לרבי אהבו "פוק תני לברא"? אטו משום דסביר רבי יוחנן כרבי יהודה משתק ליה למאן? **דסביר כרבי שמעון!?** ועוד הקשו [בסנהדרין פד ב ד"ה מאן],